

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľa **J. V.**, bytom D.. C., S., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta 8, Bratislava **o výšku invalidného dôchodku**, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 20. júna 2011, č. k. 44Sd/10/2011-46, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 20. júna 2011, č. k. 44Sd/10/2011-46 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 20. júna 2011, č. k. 44Sd/10/2011-46, potvrdil rozhodnutie 1 odporkyne číslo X. zo dňa 23. novembra 2009, ktorým odporkyňa podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) od 15. júla 2005 zvýšila invalidný dôchodok navrhovateľa na sumu 7028 Sk mesačne.

V odôvodnení rozsudku krajský súd citoval ustanovenia § 29, § 112 ods.1, § 114 ods. 1, 2 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov. Uviedol, že z administratívneho spisu odporkyne zistil, že rozhodnutie odporkyne vychádzalo

zo správne zisteného skutkového stavu, pričom doba zamestnania, vymeriavacie základy, resp. hrubé zárobky boli vyhodnotené odporkyňou podľa predložených evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia. Navrhovateľ nepredložil odporkyňi iné potvrdenia od zamestnávateľa, len tie, ktoré boli podkladom pre výpočet doby zamestnania ako aj náhradných dôb v jednotlivých kalendárnych rokoch. Poukázal na to, že sa nezaoberal námietkami navrhovateľa, predloženými dňa 28. marca 2011, 2. mája 2011, 20. mája 2011 a 13. júna 2011, lebo boli podané po zákonom stanovenej lehote (§ 250m O.s.p.). Dospel k záveru, že zmeny dôchodkových nárokov vykonala odporkyňa v súlade s § 112 ods. 1 a § 114 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. od 15. júla 2005, teda tri roky spätne od podania žiadosti navrhovateľa o starobný dôchodok a stotožnil sa s názorom odporkyne, že navrhovateľovi nemohla byť zmenená suma invalidného dôchodku od 1. októbra 1996, t. j. spätne od priznania, pretože predchádzajúce rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku zo dňa 7. októbra 1996 zmenené rozhodnutím zo dňa 14. marca 1996, bolo právoplatné.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Namietal, že o prepočet sumy invalidného dôchodku, ktorý poberal od roku 1995 do roku 2005, nikdy nežiadal a trvá na právoplatnosti rozhodnutí o invalidnom dôchodku, vydanými odporkyňou 14. marca 1996 a 7. októbra 1996. Invalidný dôchodok nepoberá už od roku 2005, preto podľa jeho názoru nemožno už upraviť jeho výšku. Navyiac nesúhlasí so zámenou kalendárneho roku 1988 za kalendárny rok 1991 a spôsobom zápočtu roku 1994 v rozhodnom období pre výpočet priemerného mesačného zárobku a stanoveným počtom dní práceneschopnosti. Poukázal na skutočnosť, že krajský súd sa neoboznámil s jeho dokumentáciou a jednostranne dal za pravdu odporkyňi. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a potvrdiť ako právoplatné rozhodnutia odporkyne zo 14. marca 1996 a 7. októbra 1996.

Odporkyňa odvolanie navrhovateľa nepovažovala za opodstatnené, trvala na vecnej správnosti svojho rozhodnutia a navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), dospejúc k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť.

Navrhovateľ žiadal preskúmať rozhodnutia odporkyne 1 a 2 z 23. novembra 2009 o zvýšení sumy invalidného z dôvodu, že nesúhlasil so zmenou kalendárnych rokov a počtom vylúčených dní v niektorých kalendárnych rokoch rozhodného obdobia pre výpočet sumy invalidného dôchodku, ktorý poberal do 10. septembra 2005.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Procesným právom účastníka je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Odvolací súd je toho názoru, že krajský súd z uvedených zásad súdneho prieskumu dôsledne nevychádzal a jeho rozsudok je nepreskúmateľný. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol len obsah podaní účastníkov konania a citoval zákonné ustanovenia s tým, že zistil, že rozhodnutie odporkyne vychádzalo zo správne zisteného skutkového stavu a preto napadnuté rozhodnutie odporkyne ako vecne správne potvrdil. S námietkami, ktoré uplatnil navrhovateľ v konaní o preskúmanie napadnutého rozhodnutia ohľadom zámeny rokov rozhodného obdobia a nesprávneho počtu vylúčených dní za kalendárne roky 1991 a 1994

sa dostatočne a vyčerpávajúcim spôsobom nevyporiadal, hoci navrhovateľ vo svojich podaniach len podrobnejšie opakoval (upresňoval) námietky vznesené v návrhu na preskúmanie rozhodnutia. Nevyporiadal sa ani s námietkou navrhovateľa na nemožnosť zmeny výšky invalidného dôchodku z dôvodu, tvrdeného navrhovateľom, že mu nárok na tento dôchodok zanikol už v roku 2005 a neodôvodnil, prečo spätnú úpravu invalidného dôchodku považoval za súladnú s § 112 a § 114 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že len citácia zákonných ustanovení nespĺňa požiadavky riadneho odôvodnenia rozhodnutia súdu.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní krajský súd prejedná vec znova, vyporiada sa s námietkami navrhovateľa a o návrhu rozhodne znova, pričom svoje rozhodnutie riadne odôvodní. V novom rozhodnutí rozhodne znovu aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. septembra 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská